

Godine 1927. postavljen je za šefa Odeljenja za bolesti uva, nosa i grla u Zrenjaninu, koje osniva, organizuje i razrađuje, oslanjajući se na solidno znanje, koje donosi sa klinike. Sama struka bila je tada u razvoju i usponu i u rešavanju novih problema, te je ažurno pratio njen dalji razvoj iz literature, sa kongresa, kritički je prihvatio novitete i stalno stručno napredovao.

Praktičnu primenu takvog rada obavlja dr Popović pionirski na bolničkom odeljenju i u ambulantama svoje u našem kraju nove medicinske struke, sa solidnim znanjem, pohvalnom vrednošću, pa i požrtvovanošću pune 32 godine. Uspešan rad donosi mu veliko poverenje pacijenata i iz daljih naselja Banata, gde je dugo vreme bio jedini specijalista svoje struke.

U operativnoj tehnici odlikovao se nadprosečnom spretnošću.

Svojim znanjem i istrajnošću stekao je velik ugled, a svojom vedrom prirodom mnoge simpatije, gde posebno priznanje pripada njegovom oplođenju sa decom.

Aktivno je učestvovao u radu stručnih organizacija, u Podružnici Srpskog lekarskog društva u Zrenjaninu, kojoj je u jednom periodu bio predsednik, kao i u ORL Sekciji SLD u Beogradu, potpredsednik. Publikovao je više stručnih radova u medicinskim časopisima.

Više od godinu dana proveo je u nemačkom ratnom zarobljeništvu, a po Oslobođenju bio je upravnik jedne od ovdašnjih vojnih bolnica a potom na vojnoj službi u Sarajevu.

Posle penzionisanja proveo je 3 godine u vršačkoj bolnici, gde je takođe osnovao odeljenje za bolesti uva, nosa i grla.

Ceo svoj vek bio je odan saradnik Crvenog krsta, čije je zadatke uvek izvršavao.

Aktivnost je pokazao i u prikupljanju građe iz istorije zdravstvene kulture. Povremeno je iznosio poneke podatke u ovdašnjoj Podružnici Srpskog lekarskog društva. Koautorski je izradio istorijat zdravstvenih prilika u gradu Zrenjaninu, koji je otkupio ovdašnji Istorijski arhiv. Koautor je poglavlja o zdravstvu u monografiji »Zrenjanin«. Održao je predavanja na XIX naučnom sastanku u Novom Sadu 1968. »Lekari u gradu Zrenjaninu«.

Umro je 12. VII 1971. god. u Zrenjaninu posle duge i teške bolesti.

Život mu je bio plodan i zaslužan.

PROF. DR SVETOZAR POŠTIĆ
(18. VII 1896 — 26 XI 1969)

Slobodan ĐORĐEVIĆ

SVETOZAR POŠTIĆ JE ROĐEN 18. VIII 1896. GOD. U UČITELJSKOJ porodici u Stapar u Bačkoj, gde je završio osnovnu školu. Gimnaziju je sa odlikom završio u Novom Sadu, u Velikoj srpskoj pravoslavnoj gimnaziji 1915. god. Odmah zatim je regrutovan u austro-ugarsku vojsku, u kojoj je služio sve do novembra 1918. god.

Prof. dr Svetozar Pošćić

Još za vreme rata upisao se na Medicinski fakultet u Budimpešti, koji posle drugog semestra napušta i upisuje se na Medicinski fakultet u Zagrebu 1919. god. gde polaže prvi rigoroz. Nastavlja medicinske studije u Beču, gde je promovisan za doktora 7. VII 1923. god.

Odmah otpočinje specijalizaciju iz Oftalmologije u Beču na I univerzitet-skoj očnoj klinici prof. dr Meller-a, a nastavlja je u Zagrebu na Očnoj klinici kod prof. dr Botter-ija. Prekida specijalizaciju zbog jednogodišnjeg opšteg lekarskog staža koji obavlja u Nišu i u Beogradu, posle čega radi kao privatni lekar opšte prakse u rodnom Staparuu, pa kao šef Državne ambulante za trahom u Somboru. Oženivši se, odlazi ponovo u Beč, gde na I očnoj klinici prof. dr Meller-a i na II univerzitet-skoj očnoj klinici prof. dr Lindner-a završava specijalizaciju iz Oftalmologije krajem 1928. god.

Nastanjuje se u Novom Sadu 1929. god., gde radi kao privatni očni lekar i kao honorarni vojni, u tadašnjoj Divizijskoj vojnoj bolnici u Petrovaradinu. Tek 1933. god. dobija državnu službu i to prvo kao referent, a zatim kao šef Trahomskog odeljenja Državnog higijenskog zavoda u Novom Sadu, odakle upravlja celokupnom antitrahomskom borbom u Vojvodini.

Bavi se istovremeno i naučnim problemima i publikovanjem. U dva maha je o svom trošku boravio u Egiptu i Tunisu radi izučavanja zaraznih očnih bolesti i eksperimenata.

Za vreme rata otpušten iz službe u okupiranom Novom Sadu, obavljao je privatnu praksu, pomagao novčano i medikamentima NOP i bavio se početim naučnim radovima.

Odmah po oslobođenju Novog Sada, postavljen je 25. X 1944. god. za šefa Sanitetskog odseka Vojne uprave za Bačku, Banat i Baranju, u činu majora JA, sve do rasformiranja Vojne uprave 15. II 1945. god.

Istovremeno, tj. 26. X 1944. god. naimenovan je za šefa Očnog odeljenja Glavne pokrajinske bolnice Vojvodine u Novom Sadu. Na tom istom mestu, kasnije kao primarijus, pa kao načelnik Očne klinike, ostaje sve do penzionisanja 1967. god., a kao stručni saradnik sve do svoje smrti ujesen 1969. god. To je bio period od ravno 25 godina ispunjen intenzivnim i doslovno neprekidnim (bez ijednog godišnjeg odmora!) radom lekarskim, kliničkim, pedagoškim i naučno-istraživačkim.

1952. god. se dr Poštić habilitovao za docenta na Medicinskom fakultetu u Sarajevu, gde je imenovan za honorarnog nastavnika, pa ponovo potvrđen 1959. god.

Odmah pri osnivanju Medicinskog fakulteta u Novom Sadu 1960. god. izabran je za redovnog profesora Oftalmologije. U svojstvu šefa Katedre Oftalmologije ostao je sve do 1967. god., kada je penzionisan. Kao naučni saradnik ostao je aktivan i na Medicinskom fakultetu sve do svoje smrti, kada su mu, kao prvom redovnom profesoru Novosadskog medicinskog fakulteta i jednom od njegovih utemeljača, posmrtni ostaci bili izloženi u auli Fakulteta 27. XI 1969. god.

Za svoj požrtvovani rad na stručnom, organizacionom i naučnom polju bio je prof. dr Svetozar Poštić odlikovan: 1948. god. od strane Glavnog Izvršnog odbora Narodne Skupštine AP Vojvodine; 1961. god., od Predsednika Republike Ordenom rada sa zlatnim vencem; povodom proslave

90-godišnjice osnivanja SLD dodeljena mu je 1962. plaketa »u znak priznanja za požrtvovan rad u društvu«; povodom 20-godišnjice Saveza lekarskih društava 1966. god. dobio je diplomu »u znak priznanja za požrtvovan rad u lekarskim organizacijama«; 1967. god. mu je dodeljena Oktobarska nagrada Oslobođenja Novog Sada za naučno delo: monografija o trahomu.

Bio je član Stručnog saveta pri Komitetu za zaštitu narodnog zdravlja Vlade FNRJ, a od 1963. god. član Stručnog saveta Pokrajinskog zdravstvenog centra u Novom Sadu. Od strane Svetske zdravstvene organizacije u Ženevi je 1952. imenovan za člana-eksperta za trahom. Taj izbor je potom četiri puta obnovljen. U svojstvu eksperta SZO je bio 1953. god. na 4 meseca poslat u Iran radi proučavanja tamošnjih zaraznih očnih bolesti i trahoma i radi izrade plana borbe protiv njih.

Od pre II svetskog rata je član Francuskog i Nemačkog oftalmološkog društva, kao i Internacionalne organizacije za borbu protiv trahoma.

Posle rata je postao član Austrijskog oftalmološkog društva, a 1967. god. počasni član Društva očnih lekara NDR. Od 1954. god. je član Izvršnog komiteta Međunarodnog društva za prevenciju slepila, a 1968. god. je izabran i za člana Saveta Evropskog oftalmološkog društva.

Bio je aktivni član Srpskog lekarskog društva, posebno u Pokrajinskom odboru Podružnice za Vojvodinu, jedno vreme i u svojstvu potpredsednika. Isto tako je bio aktivan u Oftalmološkoj sekciji SLD u Beogradu, takođe jedno vreme u svojstvu potpredsednika, a bio je i dugogodišnji predsednik i osnivač Oftalmološke sekcije SLD Podružnice za Vojvodinu.

Bio je jedan od osnivača časopisa »Medicinski pregled« u Novom Sadu i član Redakcionog odbora toga časopisa od 1948. god. do svoje smrti. Član je redakcionog odbora časopisa »Rivista italiana del tracoma e di patologia oculare virale ed esotica« (Catania). 16 godina je bio referent za trahomske radove za Zentralblatt f. Ophthalmologie. Prof. dr Poštić je potpuno vladao nemačkim, francuskim i mađarskim jezikom, dok se drugim jezicima samo služio.

Učestvovao je sa referatima na mnogobrojnim naučnim skupovima i kongresima u zemlji i u inostranstvu (Cairo, Montreal, New York, Bruxelles, München, Paris, Atina, Beč, Budimpešta, Amsterdam, Heidelberg, Berlin), a 1954. god. je na Harvardskom univerzitetu u Bostonu održao kurs iz virusologije trahoma. 1958. god., je u Dubrovniku predsedavao Evropskoj konferenciji o borbi protiv trahoma pod okriljem SZO.

U toku svog 45-togodišnjeg naučno-istraživačkog rada objavio je 101 naučni rad u domaćim i stranim časopisima i jednu monografiju, knjigu od 300 strana »Sur le probleme du trachome«, izdatu 1967. u Novom Sadu. Radovi su mu mnogo puta citirani u našoj, francuskoj, nemačkoj, engleskoj, italijanskoj i mađarskoj stručnoj literaturi.

Najčešća tema njegovih radova je trahom (53 publikacije), zatim druga virusna oboljenja oka, eksperimentalna oftalmologija, očna histopatologija, uz teme iz raznih oblasti kliničke, uglavnom operativne oftalmologije.

Prof. dr Svetozar Poštić je umro u Novom Sadu 26. XI 1969. god.